

VI ER OGSÅ KIRKEN - en forening af katolikker

VEOK's Nyhedsmail nr. 61

6-feb-2009

Indlæg af VEOK's formand Kaare Rübner:

Kristeligt Dagblad

4.februar

2009

Katolicisme. "Hvad skal vi med kvinder?"

Præsten er lig Jesus, når han står ved alteret, er det andet argument, men var det sådan, skulle alle præster være omskårne, have uklippet hår og skæg, spise kosher og tale aramæisk

At nutidens modstandere af kvindelige præster skulle dele dette kvindesyn, vil jeg på ingen måde påstå, men blot mene, at de ved at underkende kvinders ret til ordination er med til at opretholde det.

Kaare Rübner Jørgensen

Jesus valgte kun mænd som sine disciple, lyder et af argumenterne mod kvindelige præster. Det stammer fra Paul VI's encyklika "Inter insigniores" (1976) og blev gentaget af Johannes Paul II i hans encyklika "Ordinatio sacerdotatis" i 1994. Det overbeviser dog ikke, for ud fra samme logik kunne man jo hævde, at kun omvendte jøder kunne blive præster.

Præsten er lig Jesus, når han står ved alteret, er det andet argument, men var det så, skulle alle præster være omskårne, have uklippet hår og skæg, spise kosher og tale aramæisk.

Den katolske tradition kender ikke til kvindelige præster, hævdes det endeligt. Hvad var så alle de kvinder, der optræder i Det ny Testamente: Phoebe, Lydia, Chloe, Appia, Junia, Prisca, Julia, Euodia og Syntycke? De to sidste omtales endog som Paulus' medarbejdere i evangeliseringsarbejdet, hvilket viser, at han har foretaget nogen kønsdiskrimination i valget af medhjælpere. Hos os er der ingen forskel på mand og kvinde, siger han da også.

Vil man hertil hævde, at der er forskel på at være "forkynderpræst" (det almindelige præstedømme) og "alterpræst" (det sakramentale præstedømme), må man med Yves Congar sige, når Det ny Testamente taler om alterpræster, er de enten jødiske eller hedenske tempelpræster. Intetsteds hører vi, at Jesus, disciplene eller Paulus ordinerede personer til et sakramentalt præsteembede. Hvad de gjorde, var at udsende forkyndere af det glade budskab om Gudsrigets snarlige komme. Efter Jesu død samledes de fredag aften for på jødisk vis at indtage et fælles måltid til ihukommelse af deres mester. At kvinder også kunne stå for uddelingen af vin og brød, fremgår af to fresker i Priscilla- og SS. Pietro e Marcellino-katakomberne i Rom fra det 4. århundrede.

Kirken (læs: paven og biskopperne) har intet mandat til at ordinere kvinder, forkyndte de to paver. Jeg spørger, hvem har frataget dem denne mulighed? Jesus, disciplene, Paulus? Nej, det har kirkefædre og middelalderlige teologer. Hør her, hvad de mente om kvinder:

Kvinden er uren. Manden er skabt i Guds billede, kvinden i mandens. Manden er kvindens hoved. Han er solen, hun som månen. Kvinden er af natur en underordnet person og en misforståelse. Hun er letsindig, let at forlokke til synd og har mindre fornuft end manden. Hun er Evas datter og syndens indgangsdør. En kvinde, der tænker på, hvad hendes natur er, må være skamfuld over at være kvinde. Gud har skabt kvinden som en medhjælp for manden, men kun med henblik på slægtens videreførelse, for på alle andre områder kan en mand få større hjælp af en anden mand. Ja, kvinders tåbelige snak gavner ingen undtagen dem, der skal føde.

Dette udpluk af misogynie udsagn hos kirkefædre og middelalderlige teologer viser, hvorfor vi ikke har kvindelige præster i den katolske kirke. Tror man mig ikke, så lad mig citere Thomas Aquinas: "Eftersom det kvindelige køn ikke kan indtage nogen højere stilling på grund af sin underordnede status, kan hun ikke modtage ordination."

At nutidens modstandere af kvindelige præster skulle dele dette kvindesyn, vil jeg på ingen måde påstå, blot mene, at de ved at underkende kvinders ret til ordination er med til at opretholde det.

Derfor må alle vi, der anser kvinder for ligeværdige med mænd, kræve dette selvskabte forbud mod kvindelige præster ophævet.

*Kaare Rübner Jørgensen,
mag.art. i historie og formand for VEOK - Vi er også kirken,*

*Peter Bangs Vej 137,
Frederiksberg*